

mšensko

2016

z á ř í

Noviny pro město Mšeno a okolní obce. Měsíčník vydávaný MěÚ Mšeno. Vychází od roku 1995.

Bezmasé dobroty U Pokliček ochutnalo skoro dvě stě lidí

Mšeno – Bez masa si mnoho lidí nedokáže představit svůj jídelníček. Někdo musí mít maso na talíři dokonce každý den. Lidé, kteří si v sobotu 20. srpna nenechali ujít Vegetariánský festival ve Mšeně, ovšem zjistili, že i bezmasé menu může být zajímavé a chutné. Navíc si na něm pochutnali úplně zadarmo.

Pořadatel netradiční akce Ivo Hury, který se vegetariánství věnuje už osm let, pro návštěvníky ve spolupráci s profesionálním kuchařem z hnutí Hare Krišna připravil pestré menu.

V nově otevřené restauraci U Pokliček ve Mšeně, kterou si Ivo Hury pro svůj festival rezervoval, se servírovalo sabdží s jasmínovou rýží, salát, kořta z červené řepy a jako dezert jahodová halva se smetanou.

„Bylo to opravdu výborné. Vynechala jsem akorát sladký dezert,“ pochválila vegetariánské jídlo Hana Chrtková z Mělníka, která k Pokličkám zavítala spolu se dvěma přáteli.

Bezmasé pokrmy zachutnaly i majiteli restaurace Michalu Měšťanovi. Ten si zase na sladké jahodové halvě pochutnal ze všeho nejvíc.

Kuchař z pražské vegetariánské restaurace, kterého Ivo Hury do Mšena pozval, pro hosty přichystal více než čtyři sta porcí. Během dne přitom festival navštívilo zhruba

Vegetariánské menu přišly ochutnat celé rodiny. Foto 3x: Jiří Říha

sto šedesát lidí. I to ale pořadatele potěšilo. „Jsem velmi spokojený,“ pochválil účast vegetarián, který sice s přítelkyní a malým synkem žije v Praze, ale jezdí na chalupu do Stránky.

Nápad uspořádat jednodenní Vegetariánský festival v Ivu Hurym klíčil už delší dobu. „Každou chvíli narážím na restaurace, kde za jídlo

vegetariány, nenabízí téměř žádná restaurace na Kokořínsku.

„Kokořínsko je turistickým rájem, ale když člověk nejí maso, tak se tady nemůže pořádně najíst. Vegetarián si může dát tak akorát naložený hermelín. Proto jsem si řekl, že by bylo úžasné pozvat lidi na dobré bezmasé jídlo, na kterém by si pochutnali. A to bez jakékoli ambice,

že bych tu chtěl někdy otevírat nějakou restauraci,“

připomněl organizátor akce, který pozval desítky lidí na oběd nebo na večeři.

Vegetariánských restaurací už je v Česku celkem dost, většinou se ale nacházejí v Praze.

„Provozovat vegetariánskou restauraci v tak malém městě, jako je Mšeno, by nebylo vůbec snadné a chtělo by to pořádný kus odvahy,“ poznamenal sympatický chlapík, který v pražských vegetariánských restauracích potkáva paradoxně mnoho dělníků, které by na bezmasé jídlo jen málokdo odhadoval. „Mám kamaráda topenáře. Je to chlap jako hora a přitom je zarytým vegetariánem.“

Návštěvníci festivalu měli šanci ověřit si, že jídlo bez masa nemusí být vůbec špatné. „Všichni nemusíme být vegetariány, ale bylo by úžasné, kdyby si lidé alespoň dávali k masu kopec zeleniny,“ přál by si Ivo Hury.

Návštěvníkům chutnalo...

Akci pořádal Ivo Hury.

ČEKÁ NÁS

3. 9. Lobeč

šestý ročník happeningu - přehlídky alternativní kultury v pivovaru, od 10.00

10. 9. Mšeno

volejbalový turnaj na kurtech za sokolovnou od 8.00, hudba a pěkné ceny

10. 9. Stránka

Stránecká časovka, start od 14.00, **více na straně 9**

10. 9. Mšeno

Bohoslužby ve skalách s připomínkou 600. výročí upálení Jeronýma Pražského a se vzpomínkou na mšenského horolezce Luboše Martínka, Vyhlídky, 15.00

17. 9. Kokořín

cyklistický závod Kokořínská klasika, start v 11.00 u restaurace Truhlárna, **více na www.kokorin.info**

17. 9. Mšeno

koncert Jaroslava Hutky v evangelickém kostele, 18.00

18. 9. Mšeno

tenisový turnaj za sokolovnou od 8.00

22. 9. Mšeno

9. promítání v Baťovně od 19.00

25. 9. Mšeno

Zavírání šoupátek, poslední letošní akce mšenského veteran klubu, sraz v 9.30 na náměstí, start jízdy v 10.00

28. 9. Mšeno

Memoriál V. Mokrého - nohejbalový turnaj na kurtech za sokolovnou, 8.00

1. 10. Mšeno

Podzimní cyklotrek, start i cíl na koupališti

8. 10. Kokořínský Důl

Kokořínský jarmark od 10.00, ukázka řemesel a ručních prací, pouťové atrakce, jízdy na koních i sokolník

Jiří Říha

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Už jste někdy dorazili v jinou dobu, než jste měli? Na oběd po obědě, na schůzi týden před schůzí, na narozeninovou oslavu po oslavě nebo na nějakou pěknou kulturní akci v úplně jiném termínu... To se mohlo lehce stát čtenářům srpnového Mšenska. Alespoň těm, kteří měli spadeno na koncert Brutusu na koupališti, na závody v enduru nebo na divadelní představení v Debrži. Nebudu říkat, že se nám do novin zatoulal tiskařský šotek, to mohla být výmluva novinářů v dobách, kdy se noviny skládaly v tiskárně z jednotlivých písmenek. Teď to ale všechno visí na „mistru tesaři“, který se bohužel tentokrát svou teslicí v podobě kláves pěkně utal. Trochu doufám, že většina čtenářů na omyl v termínech včas přišla a na zmíněné akce dorazila v ten správný čas. Těm, kteří na omyl přišli pozdě a proklínali mě, se omlouvám. A přeji hezký začátek nového školního roku, hlavně dětem a učitelům.

Pěkné čtení, tentokrát snad bez šotků, přeje Jiří Říha

Kamila Moučková ve Mšeně vzpomínala na srpen 1968

Mšeno – „Kokořínské údolí je pro mě srdeční záležitostí. Moc ráda se vracím i do ospalého městečka Mšena,“ říkala v prostorách mšenského koupaliště Kamila Moučková.

Legendární televizní a rozhlasová hlasatelka, která jako první ohlásila z obrazovky Československé televize vpád vojsk Varšavské smlouvy na území Československa, tam vzpomínala právě na srpen 1968. Na období, které nejen jí, ale i mnoha dalším lidem změnilo život.

Kamile Moučkové bylo tehdy čtyřicet let a byla matkou tří dětí. „Jednadvacátého srpna v půl čtvrté ráno mě vzbudil drnčící telefon. Volali mi Jirka Dienstbier a Věrka Štovičková, v té době redaktori Československého rozhlasu, aby mi řekli, že na nás nalítávají Rusové a z letiště Ruzyně najíždějí tanky a obrněné vozy. Vzbudila jsem syna Ondřeje a odvezla jsem ho do Střešovic. Pikantní na tom je, že jeho otec doktor Moučka, který byl šéflékařem Ústavu leteckého zdravotnictví, vůbec nevěděl, co se děje,“ vzpomínala Kamila Moučková, která cestou ze Střešovic do sídla televize spatřila jednu z prvních obětí sovětské okupace.

„Zastavila jsem u benzínové pumpy u bývalého ÚV KSČ. Na druhé straně ulice jsem viděla obrněné vozy a hlouček lidí, kteří stáli nad prvním mrtvým. Nedovedete si představit, co to se mnou, mámou tří dětí, udělalo,“ přiblížila své otřesné zážitky pamětnice.

Pak pokračovala do televize, kde začala občany informovat o aktuálním dění v hlavním městě.

„Nebyly to žádné televizní noviny, ale služba občanům. Naši reportéři se rozběhli do ulic a nosili mi na stůl zprávy o tom, co se kde děje, kde se střílí. Informovala jsem lidi,

Vyprávění Kamily Moučkové si poslechly desítky lidí. Foto 3x: J. Havel

kam nemají chodit, že se o těch věcech jedná na nejvyšší úrovni, aby se nevydávali v nebezpečí. Tak to pokračovalo až do půl jedenácté.“

Pak začalo jít do tuhého. Hlasatelka dostala signál od kameramana, aby se podívala na monitor. „V něm jsem viděla, že za mnou stojí dva sovětské vojáčky a míří mi samopaly pod lopatky. Nějaký důstojník na mě křičel, abych hned

„Za mnou stáli dva sovětské vojáčky a mířili mi samopaly pod lopatky.“

skončila. Věděla jsem ale, že jakmile opustím studio, už mě tam nepustí. Četla jsem dál, co mi přišlo pod ruku. Pak mě ale začali samopaly štouchat do žeber a vyvedli mě ze studia,“ líčila návštěvníkům mšenského vzpomínkového večera Kamila Moučková, která se jen tak nevzdala.

Strach prý neměla. „Ne však proto, že bych byla tak statečná. Byla jsem neuvěřitelně rozzlobená, že si ti hajzlové dovolili překročit hranice našeho samostatného státu. Před třemi lety jsem dostala cenu Arnošta Lustiga za statečnost, ale

já jsem vůbec nebyla statečná,“ pokračovala první dáma Československé televize, která letos oslavila osmaosmdesáté narozeniny.

Po vyvedení z televizního studia Kamila Moučková vysílala ještě týden ilegálně z hloubětínské Tesly. „Byl to lepší bramborový sklep, kterému se říkalo atomový kryt. Byla jsem hermeticky uzavřena ve studiu, kde jsme byli zpaceni jako dveře od chléva.“

Po příchodu prezidenta Husáka na Hrad dostala Kamila Moučková hodinovou výpověď. „Nastala moje jednadvacetiletá anabáze. Milí Rusáci mi ukradli jednadvacet let života,“ konstatovala bývalá hlasatelka, která pak nemohla sehnat žádnou pořádnou práci. „Nemysleli jsme si, že to může trvat tak dlouho, říkali jsme si, že to bude trvat tak rok. Nastaly deprese, problémy se zaměstnáním. Chvilí jsem dělala v kantýně, chvilí jsem myla schody v asi pěti baráčkách. Ale ani to mi nenechali, takže jsem pak deset let lepila igelitové pytlíky. Přitom jsem si zničila páteř, protože ty role vážily padesát kilo,“ řekla Kamila Moučková, kterou její těžkou životní situaci pomáhal překonávat její tehdejší partner, herec Jiří Zahajský, který se shodou okolností narodil ve Mšeně.

Ačkoli to Kamila Moučková neměla v životě zrovna jednoduché, nezatrpkla. „Je mi osmaosmdesát, a když se za sebe podívám, mám za sebou čisto. Je to krásný pocit. Nikdy jsem nikomu vědomě neublížila, nikoho jsem nepodrazila, nikoho neudala,“ řekla na závěr.

V rámci vzpomínkového večera se v dobově laděných vstupech představili i mšenští divadelníci a písně Karla Kryla zahrála skupina Shoda okolností.

Jiří Říha

mšensko

**Mšensko č. 9/2016
XXII. ročník**

Noviny pro město Mšeno a okolí
▪ Vydává MěÚ Mšeno od roku 1995
▪ Vycházejí v nákladu 670 ks na začátku měsíce
▪ **Redakční rada:** Jiří Říha (jr) - šéfredaktor, Karel Horňák (kh), Vladislava Kaulerová Vaňková (vkv)
▪ **Grafická úprava:** Jiří Říha
▪ **Kontakt:** msensko@email.cz, telefon: 737 671 196, pošta: Husova 149, 277 35 Mšeno
▪ Uzávěrka příspěvků je vždy 15. den v měsíci
▪ Redakční úpravy vyhrazeny
▪ **Tisk:** K-Tisk
▪ Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. č. MK ČR E 10701

Vychází pro: Mšeno, Chorušice, Kadlín, Kaninu, Kokořín, Lobeč, Nosálov, Stránku, Vrátno.

Návštěvníkům se představili i členové mšenského divadelního spolku.

Stránka koupila místní zámek. Chce v něm pronajímat byty

Stránka - Od dubna 2016 jsem jednal s hospodářem restitucí Řádu sv. Augustina Marcellem Černým o odkoupení nemovitostí a přilehlých pozemků obcí Stránka od Řádu sv. Augustina. Po vzájemné dohodě pan Černý zajistil veškeré odhady na uvažované nemovitosti a pozemky. Tyto odhady zajišťovali odhadci, kteří pracují pro Řád sv. Augustina i v jiných obcích ČR.

Předmětem jednání byla zastavěná plocha a část nádvoří s budovou zámku a přistavěného skladu, ostatní a manipulační plocha se třemi kůlnami k chovu domácího zvířectva a dále ovocný sad a zahrada o celkové výměře téměř dva hektary.

O probíhající práci na těchto odhadech a o cenách odhadů mě pan Černý pravidelně informoval. Po shromáždění veškerých informací o cenách odhadů jsem svolal poradu zastupitelstva obce a informoval je o možnosti odkoupení zámku a přilehlých pozemků od Řádu sv. Augustina. Po důkladném projednání v zastupitelstvu a zvážení finančních možností naší obce jsme se rozhodli o dalším jednání. Zastupitelstvem mi byl dán mandát k dohodnutí co nejvýhodnější ceny. Odhady pozemků a nemovitostí jsme konzultovali s dalšími

Za zámek a další nemovitosti Stránka zaplatila 4,5 milionu korun.

odhadci, kteří pracují dlouhodobě pro obec. Byl učiněn závěr, že původní odhady jsou opodstatněné a pro obec výhodné. Vzhledem k tomu, že veškeré stavby jsou ale ve špatném stavu, požadoval jsem snížení ceny oproti učiněným odhadům.

Pan Černý nemohl o výši ceny rozhodnout sám, proto zajistil schůzku v pondělí 20. června 2016 s delegátem, pověřeným generálem OSA, Juanem Provechem v klášteře při kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze 1. Na této schůzce jsme se s p. Juanem Provechem dohodli na celkové ceně ve výši 4,5 milionu korun. Tato cena je podstatně nižší než předložené odhady nemovitostí a pozemků ve prospěch obce. Při jednání mi byla nabídnuta mož-

nost vyměnit nemovitosti za lesy, které obec vlastní. Tuto možnost jsem odmítl s tím, že finanční situace obce je stabilní a taková, že obec může vlastnit lesy i zámek.

Kupní smlouvu a návrh na vklad práv do katastru nemovitostí vypracoval pro obec Stránka a Českou provincii Řádu sv. Augustina pan Jaroslav Slunéčko. S touto smlouvou p. Slunéčko podrobně seznámil dne 10. srpna 2016 zastupitelstvo obce a zodpověděl dotazy zastupitelů a občanů. Zastupitelstvo obce smlouvu na též zasedání schválilo.

V pátek 12. srpna 2016 v 10 hodin jsme v kostele sv. Tomáše na Malé Straně s panem Provechem společně podepsali smlouvu. Na zpáteční cestě z Prahy jsem ji předal i s vkladovým listem na Katastrální úřad v Mělníku.

V budově zámku je šest bytových jednotek, které bude po opravách a rekonstrukcích možné pronajímat. Dále jsou v tomto objektu prostory na sklady a další využití. Na opravu budovy a bytů budou vypracovány žádosti o dotace.

Zahrada a manipulační plocha o výměře zhruba 17 tisíc metrů čtverečních bude využita jako plocha veřejné zeleně, kompostárna listů a drt odpadových dřevin. Ve spodní části zahrady do budoucna mohou být po úpravách a změnách územního plánu obce vytyčeny stavební parcely.

Toto rozhodnutí o odkoupení zámku a pozemků není počínem na jedno volební období, ale dlouhodobým aktem, který ale umožňuje budoucím zastupitelům realizovat určité plány a záměry. Když se budou volení zastupitelé chovat tak, jak ukládá zákon – s péčí správného hospodáře, nebudou se určitě nudit. **Štefan Dvorčík**

SLOUPEK UČITELKY

„Mami, mám rád žně, ale jak zůstane pole holé, jsem smutný, protože vím, že se blíží škola.“

Takto lapidárně popsal v druhé polovině srpna můj syn stav věcí, ještě pln zážitků z předchozí celodenní jízdy kombajnem, kterou navzdory všem bezpečnostním a jiným předpisům každoročně absolvuje. V té větě bylo skryto všechno, co nás, a mám teď na mysli pedagogy i děti školou povinné, od půlky srpna naplňuje. S příchodem žní v nás dospělých ožívají nostalgické vzpomínky na vlastní dětství, ale zároveň víme, že se doba volna chýlí ke konci. Holá strniště jsou předzvěstí nástupu do práce. A zatímco pro většínu rodičů se v tomto čase stává magickým zaklínadlem věta: „Ještěže začne škola,“ pro nás, pedagogy, je přelom srpna a září směsíci obav a radosti. Těšíme se, neboť začátek školního roku vnese zase řád do našich životů, protože pracovní morálka učitelů je během prázdnin značně poznamenána absencí pravidelného ranního vstávání. Na druhou stranu máme obavy, jaké žáky dostaneme na starost, zda si porozumíme s rodiči, jestli naplníme očekávání nadřazených atd. Věřím, že děti vnímají konec prázdnin podobně. Na jedné straně končí bezstarostné volno, na druhé čekají povinnosti, ale i starí kamarádi, staronové lásky a nová přátelství. Především nás všechny čeká deset měsíců více či méně usilovné práce. A tak přejí nám všem, dětem, rodičům i pedagogům, abychom dokázali oněch deset měsíců naplnit smysluplnou činností, abychom se radovali i z dílčích úspěchů a užívali si i malá vítězství, abychom nahlíželi na věci s humorem a obstáli nejen před ostatními, ale především sami před sebou. Dětem přejí, aby se jim zase o kousek pootevřely dveře do světa vzdělání, rodičům přejí, aby našli čas věnovat se svým potomkům, a pedagogům, aby dokázali být přísní, ale laskaví.

Vladislava Kaulerová - Vaňková, učitelka ZŠ Mšeno

Podpis smluv proběhl v Praze na Malé Straně. Foto 2x: Archiv obce

Inzerce

VYKUPÍME KNIHY I KNIHOVNY

Největší antikvariát v ČR vykoupí knihy i celé knihovny.

Přijedeme, zaplatíme v hotovosti.

Informace na telefonu: 722 969 525

Hrad Houska patřil historické módě. Šaty si mohli vyzkoušet i návštěvníci

Houska - Když Přemysl Otakar II. ve 13. století zakládal hrad Houska, zřejmě netušil, že se zde historická atmosféra zachová až do jednadvacátého století.

Návštěvníci, kteří sem zavítali 13. srpna, toho byli svědky. Historická móda na všechny dýchla, jakmile vystoupali na kopec, na němž se Houska tyčí. Hned za vstupními vraty na nádvoří byl zřízen jakýsi malý módní salón, jehož modely svědčily o tom, že jim je už pár let.

„Tady si lidé mohli nejen šaty prohlédnout, ale také si je vyzkoušet. Musím říct, že takový zájem jsem vůbec nečekala. Bylo to úplně poprvé a zřejmě to bylo pro návštěvníky velké lákadlo. Samozřejmě, nejvíce bylo žen a malých slečen. Dokonce se přišel obléci i jeden pán,“ říká Hana Vignerová, bývalá průvodkyně na mnichovohradištském zámku a majitelka všech krásných modelů, a ukazuje, jaké šaty se v dobovém šatníku našly pro malé princezny.

Dostal i rokokové líčení

A protože odvážný pán si dámám v módním salónu naoko postěžoval, že má na sobě málo šatů, dostal i líčení z doby rokoka. „V tomto období měli pánové zdobenější šaty a nosili také více šperků než ženy. Rokokové líčení se zem od země lišilo. Berme to tak, že Anglie byla taková civilnější, Rakousko a Německo se držely ve středu, ale Francie to ráda přeháněla. Dá se říct, že francouzské líčení u pánů bylo tak výrazné, že potkat ho tak

Návštěvníci hradu Houska obdivovali šaty z dob dávno minulých. Foto 4x: Lucie Růžková

dnes, asi bychom utekli,“ popisuje Hana Vignerová. A jak vypadalo? Představte si úplně bílou pleť s rudě namalovanými rty, silně černým obočím a pihou krásy na tváři.

Možnost obléci se do historického oděvu si nenechala ujít ani Jana Huzilová, jedna z členek přípravného týmu, z jejíž hlavy vyšel nápad zinscenovat módní přehlídku v dobových šatech. „Mám na sobě šaty, které mohla nosit Božena Němcová. Jsou bílé a moc se mi líbí. Být v nich celý den ale není vůbec žádná legrace, trochu svírají,“ konstatovala Jana Huzilová, která k modelu přidala ještě apartní bílý klobouk.

Fotoateliér

Kromě módního salónu na nádvoří fungoval i fotoateliér, kde návštěvníky v historických šatech vyfotografovali, a ti si tak mohli svůj portrét odnést domů na památku.

Nechyběl ani květinový krámk, kde na přání uvázali kytičku na klobouk či do klopky, pořídit jste si zde mohli ale také různé šperky i drobné módní doplňky od současných tvůrců.

Součástí každé prohlídky na zámku byla také ukázka historického spodního prádla z dob praprababiček. „Odnáším si unikátní zážitek.

Na žádném zámku či hradu jsem nic podobného neviděla,“ komentovala prohlídku Jana Kalendová.

Na Housce nechyběla ani módní návrhářka Soňa Kaloušková (Ashaa Dox) a za přípravou a organizací kromě Jany Huzilové a Hany Vignerové stála také Zuzana Pavlík Šimonková.

Lucie Růžková

Na historické módní přehlídce nechyběly ani malé parádnice.

Na nádvoří hradu došlo i na veselé taneční kreace...

Inzerce

Michal Vejvoda

SPOLEHLIVÝ PARTNER PRO ÚSPĚŠNÉ PODNIKÁNÍ!

Dovolují si Vám nabídnout:

- zpracování **DAŇOVÝCH PŘÍZNÁNÍ**
- příprava na zavedení **REGISTRAČNÍCH POKLADEN** (elektronické tržby začínají již od 1.12.2016, doporučuji nezaspat)
- vedení **ÚČETNICTVÍ** a zpracování **MEZD**
- revize **POJISTNÝCH SMLUV**, konsolidace **ÚVĚRŮ** a refinancování **HYPOTÉK** (trh je nyní na svém dně, jedinečná a snadná příležitost uspořít tisíce na splátkách)

Neváhejte mne nezáväzně kontaktovat! Reference k dispozici!

Tel.: **603 982 351** • poradce@michalvejvoda.cz

Majitelé historických motocyklů vyrazili ze Mšena do Nové Paky

Mšeno - Na sedmdesát motocyklů značek Jawa, ČZ, Stadion, Manet nebo Tatra se o víkend sjelo na mšenském náměstí Míru. Nadšenci z místního veterán klubu tam totiž pořádali už šestý ročník akce nazvané Setkání motocyklů československé výroby ve Mšeně, kterou každým rokem navštěvuje řada příznivců starých jednostopých strojů.

Účastníci na slabších strojích ujeli 89 a ti na silnějších 181 kilometrů.

Podle místostarosty klubu Hanuše Friedla na oblíbené setkání jezdí převážně stálí účastníci.

„Letos jsem si všiml tak pěti nových tváří. Je to hlavně o tom pozdravit se, prohodit pár slov s podobnými nadšenci a vyrazit na příjemnou vyjízdku,“ řekl Hanuš

Letošní setkání bylo zasvěcené Jawě Pěrák. Foto 2x: Jiří Říha

Friedl, který akci každým rokem připravuje s kolegou Zdeňkem Šimánem.

Ani tentokrát nenechali nic na hodu. Naplánovali dokonce dvě

trasy, z nichž ta kratší patřila malým motorkám a na delší vyrazily stroje se silnějšími motory.

„Letos jsme měli poprvé pro malé a velké motocykly jinou trasu. Účastníci na slabších strojích ujeli 89 a ti na silnějších 181 kilometrů. Společně sice všichni jeli do Malé Bělé, tam se ale rozdělili,“ přiblížil místostarosta klubu, který sedlal svou Jawu 250 Pěrák.

A nebyl sám. Na tomto legendárním poválečném stroji přijela ještě řada dalších motorkářů. „Letošní rok je totiž rokem Pěráka, takže jsme chtěli, aby se do Mšena sjelo víc těchto motocyklů,“ připomněl Hanuš Friedl, podle něhož jich dorazilo asi dvacet.

Mšenští veteránisté pokaždé vyjíždí, která je součástí setkání československých strojů, naplánují k zajímavému cíli. A jinak tomu nebylo ani letos.

„Většinou to jsou muzea veteránů. Ty blíží jsme ale už navštívili, takže nyní se musíme dívat o něco dál. Proto i letošní vyjízdka byla o poznání delší. Jeli jsme do Nové Paky, kde je auto-moto muzeum věnované motocyklovému závodníkovi Antonínu Vitvarovi.“

Ačkoli dlouhá cesta na historických motocyklech nebývá zrovna pohodlná, nikdo si prý nestěžoval.

„Náš člen Jaroslav Tovar dokonce vyjíždku využil k tomu, že svým příbuzným na Novopacku vezl švestky ze své zahrádky. Měl je celou dobu v bedýnce na nosiči, takže si myslím, že mohly po dojezdu být dobré akorát tak do koláče,“ doplnil s úsměvem Hanuš Friedl.

Jiří Říha

S trasou vyjíždky účastníky seznámil Zdeňk Šimáně.

Inzerce

ZEMNÍ PRÁCE JIŘÍ MARVÁNEK

Provádíme veškeré výkopové práce, vrtání půdním vrtákem, opravy cest, demolice, doprava sypkých materiálů, kontejnery, skládání hydraulickou rukou, jímky, nádrže, ČOV, kanalizace, přípojky...

Střednice u Vysoké

E-mail: info@zemar.cz

Mobil: 721 474 698

www.zemar.cz

PRODÁVÁME SHÁNÍME

Koupím dvě až tři včelstva. Telefon: 602 602 300.

Koupím do sbírky starší pivní půl-litry, třetinky i cedule z českých pivovarů. Telefon: 604 723 161, email: Dandan76@seznam.cz.

Prodám cementové tašky, asi 2000 kusů. Cena: 1 Kč/ks. Dále vývěvu na fekální vůz IFA za 2500 Kč. Telefon: 724 757 391. Stránka.

Daruji akvárium, cca 70 litrů. Telefon: 724 846 381. Mšeno.

Inzerujte zdarma

Soukromý řádkový inzerát v měsíčníku Mšensko můžete podat zdarma, a to elektronicky na emailu: msensko@email.cz nebo na telefonu: 737 671 196.

Ceník plošné inzerce

1 cm jednosloupce	20 Kč
1 cm dvojsloupce	40 Kč
1 cm trojsloupce	60 Kč
1 cm čtyřsloupce	80 Kč

(Ceny jsou bez DPH 21 %.)

Inzerce v novinách Mšensko lze sjednat na emailu: msensko@email.cz nebo na telefonu 737 671 196.

Kde je Mšensko k dostání

Trafika, Mšeno. Obchod A. Oupické, Mšeno. Baťovna, Mšeno. Cukrárna u Živných a Měšťáků, Mšeno. Městská knihovna, Mšeno. Čerpací stanice, Mšeno. Prodejna potravin, Chorušice. Hotel Kokořín, Kokořínský Důl, Galerie a restaurace Truhlárna, Kokořín. Mrak Food, Nosálov. Prodejna potravin, Velký Újezd.

VÝROČÍ

Udělejte radost svým blízkým, popřejte jim k jubileu, vzpomeňte na své zesnulé. Text zašlete jako SMS zprávu na 737 671 196 nebo na e-mail: msensko@email.cz.

MĚLNICKÝ deník

V měsíčníku Mšensko najdete také články, které krátce předtím vyšly v Mělnickém deníku a které se vztahují k regionu Mšenska. Další zpravodajství najdete na: www.melnickydenik.cz

INZERCE

Tomáš UHER

realitní a finanční servis

- prodejní strategie
- předkupní inspekce
- hypotéky na míru
- odhady, smlouvy
- řešení exekucí apod.

Nezávazná konzultace na
uvedených kontaktech.

tel.: 737 373 100
tuher@hotmail.cz
www.tomasuher.cz

VÝUKA ANGLIČTINY ve Mšeně a okolí

- s rodilým mluvčím
- soukromé i skupinové
hodiny pro začátečníky
i pokročilé
- u vás doma i v kanceláři

Blíže informace:

777 599 814

gavinhuban@seznam.cz

**30 let
praxe**

autorizovaný technik pro pozemní stavby DRECHSLER MILAN

- * projekty rodinných domů
- * netypové projekty staveb
- * energetické štítky budov
- * statické posouzení staveb
- * pasporty staveb

telefon: 608 201 185
Kadlín č. 26 www.drechslers.cz
provozní doba - po tel. objednání

NEBOJTE SE PSÁT

- Podílejte
se na obsahu Mšenska.
- Propagujte dobře místo,
kde žijete.
- Zpracujte reportáže
z povedených akcí.

Své příspěvky a fotografie
posílejte na:
msensko@email.cz

Adolf Živný si z mistrovství Evropy přivezl čtyři body

Mšeno - Mezi závodníky, kteří reprezentovali Českou republiku na letošním Mistrovství Evropy v enduru v Lotyšsku, nescházel Adolf Živný mladší.

Jezdec ze Mšena, který sedlá závodní stroje ve znamení rodinné tradice, si v Lotyšsku užil jízdu nejen v písku, ale i na kamení.

„Závodilo se na šedesátikilometrovém kole, které jsme jeli v obou dnech třikrát. V každém kole byly tři testy,“ říká člen juniorského Trophy teamu a dodává, že jeden test byl krosový na písčité moto-krosové trati, druhý endurový v písčitém lomu a třetí test závodníky čekal v kamenitém lomu.

Na trati prý na jezdce čekalo několik záluďných míst v podobě ra-

„Během chvilky se na začátku lehce vypadající trať proměnila v jednu z nejtěžších.“ Adolf Živný

šelinišť, která se během závodního víkendu stále více rozjížděla a prohlubovala.

V prvním dni Adolf Živný závod dojížděl za deště. Ten napomohl značnému rozbití a rozbahnění trati. „Během chvilky se na začátku lehce vypadající trať proměnila v jednu z nejtěžších v seriálu mistrovství Evropy,“ připomíná mladý závodník ze Mšena.

S písčitou trasou se mladý závodník často nesetkává...

Na závodníky čekaly na trati tři testy. Foto 3x: Archiv Adolfa Živného

S prvním závodním dnem příliš spokojený nebyl. Jel prý pomalu. „Písčité povrchy pro nás totiž není příliš typický, takže jsem první den jel až moc opatrně. Za celý den jsem sice ani jednou nespadl, ale ani tak to nebylo na evropské body dostačující,“ říká sebekriticky osmnáctiletý student mladoboleslavské strojní průmyslovky. „Na druhý den byl na jedenáctou hodinu ohlášený déšť, který opravdu přišel. Přesto jsem už od rána přestal myslet na to, že bych mohl spadnout a jel jsem, co to šlo. V prvním kole jsem se díky tomu dostal na třinácté místo,“ popisuje juniorský reprezentant českého endura.

Jak sám říká, byl sice s třináctým místem spokojený, ale chtěl na svém stroji vybojovat ještě o něco lepší výsledky. „I přes několik pádů v měřených testech jsem se za další dvě kola dostal až na parádní desátou pozici. Před posledním enduro testem jsem tak měl slušný náskok, který jsem si chtěl udržet.“

Šťěstí nejmladšímu členovi mšen-

ské rodiny závodníků ale až tak nepřálo. „S velkým tlakem jsem odstartoval do posledního testu, před kterým začalo prudce pršet. V testu jsem bohužel udělal pár velkých chyb, které mě stály dvě pozice,“ doplňuje jezdec, který druhý soutěžní den do cíle dojel na dvanáctém místě se čtyřmi evropskými body.

Jiří Říha

Adolf Živný ml. v Lotyšsku závodil s třídesátdesátkou.

INZERCE

Drůbež Červený Hrádek nabízí PRODEJ SLEPIČEK

snáškových plemen **Tetra** hnědá a **Dominant**
ve všech barvách. Stáří 14 - 19 týdnů.

Cena 149 - 180 Kč / ks.

**Prodej se uskuteční: 17. září a 15. října 2016
od 13.45 hodin u kostela ve Mšeně.**

Vykoupíme i králíčí kočky - cena dle poptávky.

Informace na tel.: 601 576 270, 606 550 204,
728 605 840 (po - pá 9.00 - 16.00)

Pouť nabídla výstavy, hudbu i letecké zážitky

Chorušice - Chorušická pouť nejsou jen poutové atrakce a stánky s perníkem a tureckým medem. Během pouti, která se konala 6. a 7. srpna, musely být s programem uspokojeny všechny generace - od dětí až po ty, kteří jsou již ve zralém věku. Program zahájil v sobotu v 9 hodin poutový turnaj v nohejbalu, kterého ze zúčastnilo devět družstev z pěti sousedních obcí. Ve stejnou hodinu se konala v kostele poutní mše svatá ke cti Panny Marie. Poté následovala přednáška historika Mgr. Dušana Foltýna, který knižně zpracoval historii Chorušic. Svou přednášku zaměřil k příležitosti tisícého výročí dostavby kostela, který si svou podobu uchoval až dodnes. Chorušice byly poutním místem.

Před sobotní desátou hodinou byl slyšet hukot leteckých motorů. Za areálem 1. zemědělské a. s. Chorušice totiž přistála dvě letadla. Dvouplošník AN-2 pro dvanáct a hornoplošník L-60S pro tři pasažéry. Lety, o které byl velký zájem, organizovala 1. zemědělská a. s.

Přehlídky krav lákaly hlavně nejmenší návštěvníky.

Chorušice. Okružní asi patnáctiminutový let byl přizpůsoben přání účastníků letu. V jedenáct hodin začala v areálu 1. zemědělské a. s. Chorušice přehlídka krav z vlastního chovu, které se tradičně umísťují na prvních místech na výstavách v ČR. Jedna z krav byla v letošním roce nominována na výstavu do Francie. Součástí byla i výstava

drobného zvířectva, pořádaná ve spolupráci s ZO ČSCH. Dětem se nejvíce líbili králíci, kteří skákali přes překážky. V 11.30 hodin pan farář Leopold Paseka zahájil obřad žehnání nově vystavěného kravína a po něm následovala prohlídka stavby a technologie kravína. Prohlídky se zúčastnilo přes sto lidí.

Ještě předtím, v deset hodin, byla v zasedací síni radnice zahájena výstava ostravské grafičky a ilustrátorky Lenky Kocierzové s názvem „Ženy České“. A o půl hodiny později byla v sále hostince otevřena výstava „Kostel 365“.

Na návsi jsme mohli narazit na stanoviště přádelny, barokní kuchyně a ochutnat, co naši předci vařili. Potkat jsme mohli městskou gardu a pozorovat její výcvik. Děti, ale i dospělí si mohli vystřelit z luky, kuše a palné zbraně z doby husitské.

Opoledne se příznivci dechové hudby započouvali do melodii Přívoranky. I zde bylo hodně posluchačů.

A nikdo se nenudil ani večer. Konala se totiž taneční zábava a vyvrcholením dne byl ve 22 hodin ohňostroj.

V neděli, kromě pokračování výstav a poutových atrakcí, vystoupila skupina čtyř zpěváků z muzikálu „Mamma Mia“ v čele s Bořkem Slezáčkem a Jitkou Asterovou.

Závěr pouti patřil již tradičně koncertu v kostele. Zpívající moderátorkou byla sólistka Národního divadla moravskoslezského v Ostravě Jana Kurečková. Na varhany hrál Petr Strakoš, na trubku hrál a zpíval David Skařupa, svůj hlas předvedla i Lenka Hnilíčková a na housle zahrála Veronika Strálsková.

J. H.

Zájem dětí poutali i králíci. Foto 6x: Josef Havel

Střílelo se z kuše...

Nechyběla dávná řemesla.

Návštěvníky lákaly také lety.

Své práce vystavila výtvarnice Lenka Kocierzová z Ostravy.

INZERCE

HOSPŮDKA V SOKOLOVNĚ LOBEČ

- poctivá domácí kuchyně ▪ Lobeč 12°, Plzeň 12°, Kozel 11°
- hospůdka pro 40 a sál pro 150 lidí, venku 300 lidí
- oslavy, svatby, firemní party, zábavy, plesy
- gril, ohniště, hřiště na nohejbal, stolní tenis, fotbálek, šipky
- objednávky a další informace na tel.: 603 856 993

OTEVÍRACÍ DOBA:

červen - září	-	PO - NE 11.00 - 23.00
říjen - květen	-	PO - ÚT zavřeno
ST - PÁ 17.00 - 23.00		SO - NE 11.00 - 23.00

Okupaci plukovník Zbyněk Čeřovský zažil na letišti v Hradci Králové

Mšeno - Mezi odvážnými lidmi, kteří bojovali proti sovětské okupaci Československa, byl i plukovník letectva Zbyněk Čeřovský. Vzpomínky na srpen 1968 vylíčil na vzpomínkovém večeru na mšenském koupališti.

Okupaci zažil na letišti v Hradci Králové, kde tehdy sloužil. „Sověti obsadili kompletní síť našich letišť s velitelstvím frontové letecké armády, které bylo umístěné právě v Hradci Králové. Přilétli tam 21. srpna kolem půl šesté ráno z polského letiště Zagaň,“ vyprávěl Zbyněk Čeřovský, podle něhož byla pro okupanty nejdůležitější desátá letecká armáda. Ta velela celému uskupení československého vojenského letectva, které mělo k dispozici asi patnáct set bojových letadel.

Zbyněk Čeřovský, který byl tehdy zástupcem velitele letiště, přijel na velitelství kolem třetí hodiny ranní. S kolegy čekal, co se bude dít, protože informace o okupaci už měl. „Nechal jsem vypnout všechny radary a spojovací zařízení, takže Sověti přistáva-

li úplně naslepo,“ připomněl plukovník Čeřovský.

Sovětská letka, která do Hradce dorazila, nebyla schopna dál nic podnikat. Navíc neměla palivo.

„Když nás obsazovali, přihodila se jim totiž nepříjemná věc. Jejich technický prapor, který letku zabezpečoval, se na letiště nedostal, protože si lidé na Trutnovsku lehli na mosty a vozy nemohly dál. Pluk, který přilétl na naše letiště, tak byl bez paliva, bez výzbroje i bez vody a jídla. Nebyl bojeschopný,“ vzpomínal plukovník Čeřovský, podle něhož piloti i velitelé letectva, které v Hradci přistálo, letiště důkladně znali.

Už tři měsíce před okupací si ho totiž prověřili. „V květnu u nás byli na spojeneckém cvičení, v rámci něhož si vyžádali mapy i systém vedení a spojení. Upřesnili si dislokace letectva a věděli, jak jsou naše letiště vybavena.“

Zbyněk Čeřovský málem přišel o život, když se na letiště dostavily polské okupační jednotky, které se

Zbyněk Čeřovský se musel vystěhovat do Německa. Foto: Josef Havel

prý chovaly podobně jako gestapo za války. „Poláci obsadili velitelská stanoviště a převezli nás k hangáru. Stáli jsme před ním s rukama za hlavou a oni na nás mířili asi dvacet minut samopaly.“

Za to, že se plukovník Čeřovský postavil proti okupaci a neposkytl

okupantům vůbec žádnou technickou ani materiální podporu, byl z armády bez náhrady vyhozen.

Po několika letech věznění a po ztrátě majetku se s rodinou musel vystěhovat do Spolkové republiky Německo. Nyní žije s manželkou Libuší ve Mšeně. **Jiří Říha**

S doktorem o dietách, vážně i úsměvně

Předávkování minerály se nemusíme bát, až na kuchyňskou sůl

díl 9.

Většina lidí má jen tušení, že k životu potřebuje nějaké minerály či minerální látky. Mnozí vědí, že vápník je dobrý na kosti, jód na štítnou žlázu, fluor na zuby a železo na krivky. To je asi tak vše. Z reklam vědí, že existuje chrom, selen, brom nebo draslík a že jsou vhodné na to nebo ono, ale kdy je brát a v jakém množství, zůstává záhadou. Ani odborníci vám neporadí, jak minerálovou rovnováhu korigovat.

Jednoduché pravidlo

V zásadě je jednoduché pravidlo. Pokud jíte dostatek masa, zeleniny, ovoce a hlavně luštěnin, tak máte vystaráno a nemusíte si pořizovat žádné potravinové doplňky za dráhé peníze. Jenže řada lidí má dlouhodobé zdravotní problémy, musí se omezovat v soli, například u srdečních a cévních chorob, jiní v příjmu vápníku, pokud jim neslouží ledviny, a to hned nemusíte mít nějaké metabolické poruchy nebo celiakii, kdy je závislost na bezlepkové dietě.

Příjem minerálů je také závislý na věku. Děti potřebují něco jiného než dospělí, senioři mají jiné požadavky než těhotné ženy. Pokud se člověk

cítí zdravý, na příjem minerálů nemyslí, ale jsou tací, kteří by v tom chtěli mít pořádek. Ale i zde vzniká více otázek než odpovědí.

Podívejme se na to na příkladu železa. Ideální množství železa u dospělého by mělo celkem činit asi 5 g. Denní ztráty se pohybují okolo 1 - 2 mg, u žen v produktivním věku o něco více už jen kvůli menstruaci. Při vyvážené stravě denně získáme až 50 mg železa, jenže z toho se vstřebá jen nějakých 15 %. A když pijeme hodně kávy nebo čaje, tak ještě méně. Co s tím? Nejlépe je pozorovat příznaky, které způsobuje nedostatek železa v organismu. Pokud se vám začínají lámat nehty, vypadávají vlasy, jste unavení a máte suchou kůži, tak to může znamenat, že potřebujete dodat železo nejlépe v podobě pořádného hovězího steak-u nebo tataráku. V případě, že příznaky neodezní, je příčina v něčem jiném. Tady už vám poradí jen lékař.

A jak je to s ostatními minerály? Především je nutné si uvědomit, že minerály jsou nezbytné pro činnost různých enzymů a hormonů a že tělo není schopno si je vyrobit samo. Vše závisí na příjmu z potravin

nebo tekutin. V druhém případě je to o něco jednodušší, protože výrobci minerálních vod povinně uvádějí složení, takže víme, že jedna minerálka má hodně hořčíku, druhá draslíku a třetí neobsahuje nic.

Vápník, selen, draslík...

A teď k jednotlivým minerálům. Nedostatek fosforu v těle způsobuje svalovou slabost nebo bolesti v kloubech. Jeho zdrojem jsou ryby. Vápník je důležitý nejen pro kosti, ale i pro srážení krve a činnost srdce. Mléčné výrobky jsou dobré, až na tavené sýry, k jeho doplnění, ale kdo má rád buchty s mákem nebo luštěniny, má také vystaráno. Pokud je málo jódu v těle, trpí štítná žláza s celkovými projevy tloustnutí a únavy. Ryby jsou opět řešení, ale kdo je nemá rád, může je nahradit třešněmi a višněmi. Pokud jsme podráždění, špatně spíme nebo máme svalové křeče, může to znamenat, že nám chybí hořčík. Zinek je důležitý pro inzulin, pokud nám chybí, nemůžeme se divit výskytu akné a vypadávání vlasů. Stačí dodat listovou zeleninu a problém je zažehnán. Milovníci brambor budou potěšeni,

že veškerou potřebu draslíku pokryje právě tato zelenina, pokud si k tomu přidají ovoce budou na tom ještě lépe. Bez draslíku se neobejde srdce, ale i nervy a svaly ho potřebují. Maso a kukuřice zase chrání tělo před nádory, protože obsahuje selen. A kdo má rád jablka, většínou nemá problémy s vypadáváním vlasů a lámáním nehtů pro přítomnost křemíku. Cukrovkáři by neměli zapomínat na chrom pro inzulin, který potřebují. Takže doporučenou potravou je pro ně kvasnicová pomazánka nebo kvasnicové knedlíky do polévky. Ale i lesní plody jsou fajn. Měď je zapotřebí pro červené krivky a nejhodnotnějším doplněním jsou játra, ať hovězí, vepřová nebo drůbeží. A konečně germanium, málo známý stopový prvek ke zvýšení imunity dostatečně zastoupený v česneku nebo i brokolici.

Předávkování minerály se tolik nemusíme bát, až na tu kuchyňskou sůl, která není dobrá na krevní tlak a navíc zadržuje vodu v těle. A nadbytek železa se nám může projevit zbarvenou stolicí a zvracením.

Když Bůh požehná, tak pokračování za měsíc. **Ivan Heidler**

Seriál pro knihomoly

César Montero zastřelí hudebníka Pastora

Některá zajímavá díla světové literatury se k nám dostávají se značným zpožděním. Takový osud má i novela G. G. Marquéze (1927 – 2014), kolumbijského nositele Nobelovy ceny za literaturu, s názvem Zlá hodina.

Španělsky vyšla již v roce 1962, na náš knižní trh se však dostala až v roce 2006, nicméně ve zdařilém překladu Vladimíra Medka.

G. G. Marquéz na poměrně sevřené ploše líčí osudy provinčního latinskoamerického městečka poté, co zdejší poklidný život naruší vylepování hanopisů, v nichž se ovšem píše to, co obvykle již všichni vědí. Přesto městečko záhy pocítí důsledky – César Montero zastřelí hudebníka Pastora, domnělého milence své

ženy. A jako by se roztrhl jakýsi mlžný opar, halící městečko do ospalého poklidu. Čtenář zjišťuje, že poklidný je život městečka pouze na povrchu, pod nímž však

Marquéz zachycuje detaily a vypráví rodinné příběhy, které se táhnou hluboko do minulosti. Fantaskní se pojí s reálným...

vřou nejrůznější vášně a minulé křivdy.

Mistrným stylem autor zobrazuje důležité postavy městečka. Starosta, farář, soudce, holič a další, to jsou lidé, z nichž každý svým způsobem ovlivňuje chod společnosti. A pak

jsou tu peníze a s nimi ruku v ruce jde moc.

Čtenáři je odkryto mnohé, Marquéz zachycuje detaily a vypráví rodinné příběhy, které se táhnou hluboko do minulosti, fantaskní se pojí s reálným a vytváří husté předivo, jímž je omotan každý obyvatel městečka. Přesto je mnohé skryto a nedopovězeno.

A tak jen můžeme tušit, že poklid je způsoben tvrdou rukou starosty, který představuje zástupce nové diktátorské vlády, zatímco mezi občany se rozdávají protivládni (a ilegální) letáky.

Kniha má politický podtext, odráží politickou situaci tehdejší (a možná i dnešní) Latinské Ameriky, přináší však i morální otázky. (vkv)

Nové knihy v Městské knihovně ve Mšeně

K. Follett: Kolo štěstěny
D. Tarrtová: Stehlík
M. Cunningham: Tělo a krev

M. Kundera: Život je jinde
J. Jonasson: Zabiják Anders a jeho přátelé (a sem tam nepřítel)
R. Třeštíková: Bábovky; Dobře mi tak
J. Moyesová: Poslední dopis od tvé lásky; Jeden plus jedna

D. Steelová: Na první pohled; Marnotratný syn
N. Robertsová: Cizinec
B. Erskinová: Nejtemnější hodina
L. Moriarty: Zamilovaná hypnotizérka
E. Boček: Poslední aristokratka

Stránecká časovka láká vedle mužů a žen i malé sportovce

Stránka - Sportovci i rekreační běžci ladí formu na Stráneckou časovku, jejíž třetí ročník se kvapem blíží. U rybníka ve Stránce, kde je start i cíl, se běžci sejdou v sobotu 10. září odpoledne.

Prezence účastníků je podle hlavního organizátora závodu Pavla Mráčka staršího naplánována na dobu od 12.45 do 13.45 hodin. „Startovat začneme úderem čtrnácté hodiny,“ konstatoval Pavel Mráček a dodal, že se Stránecké časovky mohou vedle mužů a žen zúčastnit i děti. Pro ty přichystal keramické medaile a diplomy.

Děti si zaběhnou jedno kolo kolem rybníka, ženy absolvují dvě a muži budou muset zvládnout tři. I když by se mohlo zdát, že běžet pár koleček kolem rybníka je snadné, podle organizátora závodu to až tak jednoduché není.

„Prvních sto metrů je velmi technicky náročných, protože se běží

Kolem rybníka poběží i pořadatel Pavel Mráček starší. Foto: Jiří Říha

po úzkém chodníku ze zámkové dlažby, pak následuje asfaltový povrch,“ přiblížil stránecký borec,

který na startu také nebude chybět. Trať, kterou sám vytyčil, by ho ale rozhodně neměla zaskočit. Trénuje totiž na Ústecký půlmaraton, který poběží jen týden po Stránecké časovce.

Nejrychlejší účastníci Stránecké časovky budou oceněni medailemi, a to v kategoriích: ženy A, ženy B, muži A, muži B, muži C, muži a muži E. Ti, kteří nestanou na stupních vítězů, si domů odnesou alespoň upomínkový diplom.

Sportovci, kteří mají rádi pivo, se mohou přihlásit i do takzvané pivní časovky. „Čeká je závod na 360 metrů s vypitím jednoho alkoholického piva. Muži dostanou půllitr, ženy třetinku,“ vyličil pořadatel.

Na Stráneckou časovku je možné se přihlásit pouze předem na telefonu 608 390 548 nebo elektronicky na straneckybeh@seznam.cz, a to do 9. září.

Jiří Říha

KALENDÁRIUM MŠENSKA

Václav Emanuel Horák (* 1. 1. 1800 Lobeč † 3. 9. 1871 Praha), skladatel a spisovatel. Byl z rodiny vinopalníka a měl osm sourozenců. Vyučil se zpěvu, hře na housle, basu a klavír u mšenského kantora Josefa Šubrtu. Ve 13 letech navštěvoval farní školu v Praze a učil se hře na varhany. Ve svých 20 letech napsal první chrámové dílo Salve a další Mimas fidelium, které zdomácnělo v české chrámové hudbě. Stal se učitelem zpěvu na pražské varhanní škole a učitelském ústavu, dále ředitelem Žofínské akademie. Solnohradské Mozarteum a mnohé české zpěvácké spolky jej jmenovaly čestným členem. V roce 1859 byl regenschorim v pražském v chrámu Panny Marie Sněžné a poté v Týnském chrámu, kde působil až do své smrti. Složil značné množství skladeb: smyčcový kvartet, vokální kvartety, zkomponoval celkem 13 mší, tři rekviemy, několik žalmů a českých národních písní. Je autorem několika spisů hudebně pedagogických. Vydal mj. Zpěvní školu a starodávné Pašije.

Miroslav Černý (* 16. 11. 1911 Nebužely † 12. 9. 1996), letecký mechanik. Za druhé světové války člen britských Královských leteckých sil RAF. Působil u 310. stíhací peruti až do konce války.

Ludmila Svátková (* 12. 9. 1921 Mšeno † 9. 11. 2010), po smrti manžela (učitele) převzala nejen chov včel, ale i kroniku Včelařského spolku pro Mšeno a okolí. Svými články několik let přispívala do Mšenských novin.

Ladislav Fialka (* 22. 9. 1931 Lobeč, někdy též Praha † 22. 2. 1991 Praha), mim, tanečník a choreograf. Ovlivněn francouzskou pantomimou podnítl vznik a rozvoj české moderní pantomimy. V roce 1958 založil a vedl pantomimickou skupinu v pražském Divadle Na zábradlí, kde uvedl množství původních inscenací (mj. Devět klobouků na Prahu, Etudy, Knoflík, Sny, Blázní, Caprichos, Funambules 77, Lásky aj.). Byl pedagogem na pražské Akademii múzických umění. Svou skupinou pantomimou, pantomimickou školou v Praze a pořádáním mezinárodních festivalů se stal světově proslulým. V roce 1962 ocenila jeho umění i tehdejší vláda, stal se laureátem státní ceny, byl jmenován zasloužilým umělcem a v roce 1979 získal titul národní umělec. Hojně spolupracoval s filmem a televizí. Do rodné Lobeče se vracíval na svoji chalupu a trávil zde své volné dny.

(Zdroj: M. Sígler: Kdo byl a kdo je - Mělnicko, Kralupy, Neratovice)

Kadlínští si zahráli moderní loopy ball

Kadlín - Poslední víkend nám přinesl teplé počasí a v malé vesničce Kadlín i kopec legrace. Na tamním hřišti se v sobotu 20. srpna konal turnaj, a to ne ledajaký. Šlo o fotbalový zápas, ale v obrovských nafukovacích balónech, takzvaný „Loopy ball.“

Nápad přišel až ze Slovenska. Jelikož dcera místního fotbalového trenéra slavila narozeniny a nechtěla, aby se její hosté v průběhu dne nudili, zahájila na svou počest nultý ročník v tomto moderním sportu.

Organizačně se o celý průběh postaral Eduard Polakovič, trenér dětského klubu v Kadlíně, spolu s Martinem Mikšíkem z Bratislavy. Ten se tomuto sportu věnuje, takže poskytl obyvatelům Kadlína a všem, kteří si přišli zahrát, možnost vyzkoušet si tento netradiční sport. Společně zorganizovali den plný nových zážitků a zábavy. Do celodenního turnaje se zapojilo šest týmů po čtyřech hráčích.

Vítězným hráčům se leskly na krku překrásné medaile, které

Netradiční turnaj ovládli Petr Živec, Martin Živec, Miloslav Machovec a Radovan Polakovič. Foto 3x: J. Živcová

jim budou připomínat příjemně strávený sobotní den ve znamení: „Vem si míč – ne drogy.“

Na třetím místě se umístil tým domácích ve složení Jan Šimek, Pavel Podráský, Petr Tichý a Martin Poustka. Druhé místo patří smíšenému družstvu domácích a mělnických mužů - Eduard Polakovič, Miroslav Gregor, Petr Silašník, Jiří Hanzel. A v neposlední řadě vítězný tým hráčů z Kadlína a

ze Zamach - Petr Živec, Martin Živec, Miloslav Machovec, Radovan Polakovič.

Neváhejte a příště si přijďte tento výjimečný sport vyzkoušet také. Jestli nejste sportovně nadaní, nevadí, vyzkoušet to může každý a taktéž je to zážitek i pro diváky. I v Kadlíně si v průběhu přestávek děti vyzkoušely, jaké je to mít takové míčudy na sobě.

Kristína Polakovičová

INZERCE

TOP09

S podporou starostů

I váš hlas může rozhodnout

**SILOU
ROZUMU**

Přijďte k volbám 7. a 8. října

MUDr. Petr Tiso, MBA
lékař, manažer nemocnice
zastupitel Jesenice
kandidát na hejtmana

Turnaj na chorušické antuce ovládlo družstvo Pobuda

Chorušice - Nohejbalový turnaj O pohár obce Chorušice - CHAOSCUP 2016, který se koná již tradičně o pouti v Chorušicích, se letos na antukovém hřišti u školky hrál za příznivého počasí, ač tomu páteční vytrvalý déšť příliš nenásvědčoval.

Zde bych chtěl moc poděkovat panu Novákovi (č. p. 99) za velkou pomoc s přípravou již velmi zanedbané hrací plochy, kde se naposledy hrálo o loňské pouti.

Letos se do turnaje zapojilo devět tříčlenných družstev sportovních

Letos se do turnaje zapojilo devět tříčlenných družstev sportovních nadšenců z okolí.

nadšenců, kteří se v 9 hodin zapsali do prezenční listiny, seznámili se s rozlosováním a vyslechli si úvodní slovo pořadatele. Jednalo se zejména o tradiční účastníky z Chorušic, Velkého Újezda, Zahájí, Mšena, Řepína a Sedlce.

Turnaj se hrál ve dvou skupinách, následovalo vyřazovací osmifinále, semifinále, souboj o 3. místo a turnaj jsme ukončili závěrečným finále. Hrál se podle pravidel, na

Turnaj se konal na antukovém hřišti u školky. Foto 4x: Josef Havel

kterých jsme se vzájemně dohodli, a tak v průběhu turnaje nebyly žádné rozmišky a hádky.

Během turnaje bylo připraveno občerstvení ve formě vynikajícího guláše paní Francové (č. p. 61), po kterém hráči nabrali sílu k dalším soubojům o cenné body do tabulky.

Jako pořadatel bych chtěl závěrem poděkovat přízní osudu a všem hráčům, že nedošlo k žádnému úrazu a dokonce nebyl přepnut ani jeden míč na pozemek pana Vraného. A nesmíme zapo-

menout poděkovat obci Chorušice za velkou podporu tohoto turnaje.

František Franc

VÝSLEDKY

MÍSTO	TÝM	ODKUD
1.	Pobuda	Chorušice
2.	Velký Újezd	Velký Újezd
3.	VHV	Sedlec
4.	3 bratři	Mšeno
5.	PES TAFA	Chorušice
6.	Ultras Řepín	Řepín
7.	Ranní větry	Chorušice
8.	Partizans	Zahájí
9.	Vidláci	Chorušice

MUZEUM MĚLNÍK PROGRAM NA ZÁŘÍ

26. 5. – 30. 9. Ke cti otce vlasti – Císař Karel IV. a Mělník - exteriérová výstava ve spolupráci s městem Mělník a Státním okresním archivem Mělník.

HAFani! – Pes je přítel člověka i muzejníka! Výstava hraček pejsků s interaktivním koutkem pro děti a s doprovodnou pátrací soutěží „Hledá se Brok a jeho parta“. Výstava je prodloužena do 30. 10. 2016.

2. 8. – 4. 9. Hradiště - výstava přibližující slovem i obrazem opevněná sídliště od doby bronzové po středověk v muzejní kavárně.

30. 8. – 25. 9. Mělník včera a dnes - výstava dokumentující průběh regionálního projektu žáků 8. B ze ZŠ Jindřicha Matiegky Mělník pod vedením Mgr. Marcely Antonínové. Vstupní prostory.

6. 9. – 25. 9. Réva vinná a víno v Bibli - Písmo svaté je osvědčený zdroj inspirace pro umělce a výtvarníky všech generací. Výstava návštěvníkům představí několik příkladů výtvarného zpracování témat ze Starého i z Nového zákona, která se týkají vína nebo vinařství. Prezentovány zde budou zvláště práce spojené s uměleckým dějepisem Mělnicka – muzejní kavárna

10 – 11. 9. – Dny evropského kulturního dědictví na téma památky a komunita - mělnické muzeum v roli lokálního garanta ve spolupráci s místními patrioty a spolky zpřístupní vybrané památkové objekty na Mělníku, v Liběchově, Vlněvsi, Dolních Beřkovicích a ve Vrbně.

16. – 18. 9. Vinobraní v muzeu - ochutnávka českých vín v gotických sklepech z 2. poloviny 14. stol. + stánek v podloubí. Nabízíme vína z Mělníka, Velkých Žernosek, Litoměřic, Chrámců, Roudnice n. Labem a z Karlštejna. **Muzejní kavárna s posezením na historických hradbách** – klidová zóna V sobotu 17. 9. od 10.00 výstava HAFani! - program pro děti s Alíkem Balíkem, interaktivní herna

Otevírací doba muzea v průběhu Mělnického vinobraní (16. - 18. 9. 2016)

PÁTEK: 9.00 – 17.00 (expozice, výstavy), 14.00 – 24.00 stánek s vínem, 19.00 – 24.00 (sklep) 9.00 – 24.00 (kavárna)

SOBOTA: 9.00 – 17.00 (expozice, výstavy), 14.00 – 24.00 stánek s vínem, 19.00 – 24.00 (sklep) 9.00 – 24.00 (kavárna)

NEDĚLE: 9.00 - 17.00 (expozice, výstavy, kavárna)

23. 9. – 30. 10. BÍLÁ TEMNOTA. Drogy. Cesta tam a zpět - Výstava z cyklu sociálně preventivních projektů tentokrát zaměřená na drogovou problematiku. Slavnostní zahájení se koná ve čtvrtek 22. 9. ve velkém sále muzea od 17 hodin.

Mladá fotbalistka **Karolina Dlouhá** v rozhovoru Mšenska

Nebojácná dívka ze Mšena si zahrála ve Francii i prestižní Ligu mistrů

Mšeno – Karolina Dlouhá ze Mšena si oblíbila pro dívku méně obvyklý sport – kopanou. Nejprve ji hrála v mšenské přípravce a přes Mělník na čtyři roky zakotvila v pražské Slavii, která dlouhodobě patří k české špičce.

Fotbal je především „klučičím“ sportem. Co k němu přivedlo vás?

Chodila jsem se dívat na bráchu, jak hraje. Fotbal se mi tak zalíbil, že jsem zatoužila ho vyzkoušet na vlastní kůži. Ve Mšeně ani později na Mělníku jsem neměla problém začlenit se do party kluků.

Na jakém postu jste začínala?

V přípravce to bylo asi všude (smích), v žákyních jsem hrála v útoku nebo v záloze. Po příchodu do Slavie jsem z místa v záloze nakonec zakotvila na postu pravého obránce.

Nejen fotbalem živ je člověk, a tak moje další otázka směřuje na vaše studium...

Po mšenské základce jsem začala navštěvovat pražské gymnázium, což mi umožnilo účast na fotbalových trénincích. Letos jsem završila studium maturitní zkouškou

Karolina Dlouhá nejprve zakotvila v pražské Slavii. Foto 2x: Archiv K. D.

a po úspěšných přijímacích se po prázdninách chystám studovat Fakultu tělesné výchovy a sportu. Věřím, že se mi podaří časově skloubit studium s libereckým působením. U sportu bych chtěla zůstat i ve svém dalším životě.

Ve Slavii, která patří k české ženské špičce, jste působila čtyři roky. Jaké vztahy tam panují?

Tento tým jsem brala jako součást své rodiny. Se spoluhráčkami jsme měly skvělou partu, v níž jsme si užily spoustu legrace. Dokonce se nám podařilo probojovat se do Ligy mistrů. Nejprve v prvním dvojzápase spoluhráčky zdolaly dánskou Kodaň a ruský Perm, kde jsem se na hřiště nedostala. Ale nelitovala jsem, protože právě v Permu byla hrozná zima (–16 stupňů).

Okusila jste Ligu mistrů i na vlastní kůži?

V zápase ve francouzském Lyonu jsem nastoupila na trávník na poslední čtvrt hodinu. Přes vysokou porážku to určitě byla dobrá zkušenost, vždyť jsme podlehly celkovému vítězi této pohárové soutěže. Navíc jsme v domácí odvetě dokázaly vyvážit cennou remízu.

Máte za sebou i účinkování v české reprezentaci, vidíte?

V dresu s lvíčkem jsem hrála v týmu U19 několik přípravných utkání. Bohužel v posledním z nich jsem se zranila. Natáhla jsem si vazy v kotníku, což mě vyřadilo asi

tížení, v rámci dohody obou klubů jsem odešla do severočeského klubu. Hrajeme prvoligovou soutěž, kterou tvoří osm celků. V letošním ročníku máme za sebou dvě utkání. Nejprve jsme dostaly naloženo od Slavie (0:9) a ve druhém utkání jsme zdolaly Hradec Králové (5:1).

Čím byla tato výhra důležitá pro vás?

Povedlo se mi vstřelit první gól v libereckém dresu. Při našem protiútku v 15. minutě přišel centr z pravé strany, který hradecká gólmanka podskočila, a tak pro mne nebyl problém míč dorazit do sítě.

Jaký je váš nynější sportovní cíl?

Hrát co nejlépe za svůj současný klub v Liberci. Ve skrytu duše doufám, že bych se mohla dostat do ženské reprezentace, i když vím, že to bude nesmírně těžké.

Karel Horňák

Fenka, která se potulovala po Kanině, už má nového majitele

Kanina - Chtěla bych se touto cestou podělit o příběh, který skončil šťastně. Je to příběh o nalezeném pejskovi a nezodpovědných lidech, kteří si své miláčky pořídí a později jim nevěnují pozornost. Letos v květnu se u nás v Kanině našel zatoulaný psík – psí slečna, která, jak bylo později zjištěno, neměla čip ani žádné jiné označení, podle kterého by se dalo zjistit, či asi psí dáma je.

Vzhledem k tomu, že i já mám pejska a mám ráda zvířátka, bylo rozhodnuto, že pejsek nebude ihned odvezen do útulku. Tam bylo mimo jiné v té době plně obsazeno. Požádala jsem proto manžele Ilonku a Karla Teplohorských, zda by pejska pár dnů nepohlídali s práním, že se v nejbližší době najde majitel, kterému se pejsek předá.

Následovalo zveřejnění fotek s informací, zda někdo pejska nehledá. Nikdo se celou dobu neozýval. Smutné! Poptával se kdekdo. Po čtyřech týdnech nastal okamžik, kdy jsem se rozhodla dát psí slečnu do útulku, aby se snad konečně na-

šel někdo, kdo dá pejskovi ztracený domov.

Rozhodnutí nebylo jednoduché, ale nic jiného nezbývalo. Ve středu, po domluvě s paní Tichou, vedoucí útulku Mělník, měl být pejsek odvezen. Tak znělo mé rozhodnutí. Odvoz se nekonal. Víte, co bylo největší odměnou? Místo slz, které by určité přišly na rozloučenou, se objevila „vymodlená bytost“, která si vzala pejska na víkend na „zkušenou“ a od té doby má náš pejsek domov a lásku.

Všem zúčastněným bych chtěla touto cestou velmi poděkovat, protože bez pomoci hodných lidí by vše asi dopadlo úplně jinak.

Nevím, zda pejska někdo opravdu ztratil či chtěl ztratit, ale chtěla bych touto cestou požádat všechny, kteří se rozhodnou svůj život obohatit péčí o živé zvířecí bytosti, aby k tomuto kroku přistupovali zodpovědně, protože těch zatoulaných pejsků je čím dál tím víc. V naší obci jsme za krátkou dobu řešili už pátý případ.

Jaroslava Vraná

Karolina Dlouhá

narozena 23. 12. 1996

Fotbalová kariéra:

SK Mšeno

FC Mělník

Slavia Praha

Slovan Liberec